

18 januari 2026

10 uur Moeder Teresakerk

Schriftlezing: Efeziërs 4 vers 1 t/m 6 (13)

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Twee jaar geleden maakte ik voor het eerst een kerkdienst mee van onze drie gemeentes hier in deze kerk. En ik had het gevoel dat ik in een reünie terecht gekomen was van allemaal mensen die elkaar kenden van vroeger en het ontzettend leuk vonden om elkaar weer te zien. En ik voelde me een beetje een buitenstaander. Ik ben er later bij gekomen, zeg maar.

Wat is ten diepste de grond van ons samenzijn vandaag? Dat is niet dat we vroeger van die mooie dingen hebben beleefd met elkaar, hoe waardevol dat ook is en hoe prettig dat ook werkt. Paulus is er heel duidelijk over waar eenheid wel in zit. Als Paulus schrijft over de eenheid van de gemeente, noemt hij zeven keer het woord één. En niet één keer gaat dat over elkaar aardig vinden of over dingen die je samen hebt gedaan. Onze eenheid ligt ergens anders, buiten onszelf. Het is eenheid die de Heilige Geest ons geeft. En die eenheid bestaat uit:

1 één lichaam

Dat is het beeld van Paulus om duidelijk te maken dat je als christenen niet allemaal hetzelfde bent en hetzelfde kunt maar wel bij elkaar hoort. Los van elkaar functioneren de lichaamsdelen niet. Maar in hun samenhang en door hun aansturing door het hoofd, Christus zelf, komt er beweging in.

2 één geest

Gaat het dan over onze geest of over de Heilige Geest? De ene Geest die we ontvangen, is de Geest met een hoofdletter, van God. Maar die maakt dat ook onze geesten op elkaar afgestemd raken, zodat we één van geest zijn.

3 één hoop

Wat is onze ene hoop op grond van onze roeping als gemeentes van Christus? Dat is de hoop dat wat er ook gebeurt in de wereld we verbonden blijven met God. Het beeld van hoop is het anker. Hoe ons schip ook heen en weer geslingerd wordt op de golven, het anker zit stevig vast. God laat zijn wereld niet los, zijn koninkrijk komt.

4 één Heer (in het midden)

Jezus Christus is onze gemeenschappelijke grond. Ieder van ons is geroepen, gefascineerd, aangesproken door wie Hij is. We noemen onszelf zijn leerlingen, zijn navolgers, christenen... Kijk allemaal eens om je heen. Kijk eens naar de mensen, sommigen ken je, anderen niet. Bedenk nu eens dat iedereen die je hier ziet een connectie heeft met Jezus. Allemaal zijn we geroepen door Hem en geven we op de één of andere manier gehoor aan die roeping.

5 één geloof

Dat is een lastige. Wij zijn individualisten. 'Jij bent uniek.' 'Je doet de dingen op jouw manier.' We hebben heel erg de neiging om niet mee te gaan in wat anderen vinden. We worden liever 'eigenwijs' genoemd, dan 'meeloper.' Maar daar kun je ook heel moe van worden, dat je het allemaal zelf moet uitzoeken en origineel moet zijn. Christen zijn heeft naast je eigen persoonlijke geloofsweg altijd de verbinding met het geloof van de geloofsbelijdenis van de kerk van alle tijden en plaatsen. Geloven hoeft niet origineel te zijn.

En, laten we niet vergeten dat het grondwoord voor geloven in de bijbel vertrouwen is. Geloven is niet een pakketje opvattingen erop na houden. Het is je vertrouwen stellen op God. Dát is het ene geloof.

6 één doop

Dat is interessant als je als Katholieken, protestanten en baptisten samen bent. Kinderdoop, of doop na geloofsbelijdenis... In de PKN waar ik zelf bij hoor zie je groeiende ruimte om kinderen niet te dopen maar te zegenen. Bij de baptisten hier kun je lid worden zonder je (opnieuw) te laten dopen mits je gelooft in God de Vader, Zoon en Heilige Geest. Dit is een beweging waarin je elkaar vindt rond de ene doop.

7 één God en Vader van allen die boven allen, door allen en in allen is.

Dat overstijgt ons zoals we hier zitten. We horen bij een wereldwijde kerk. Doe maar eens even je ogen dicht en denk aan die Armeense christenen... één Vader.

Deze eenheid is ons gegeven. God vertrouwt die eenheid ons toe.

Is eenheid te doen? is de titel van deze dienst. Dat kun je opvatten: Is het te doen, eenheid? Kan het? Antwoord: jazeker. God geeft het ons. Maar je kunt die vraag ook opvatten als: is eenheid iets wat je moet doen? Ook hier is het antwoord: Jazeker! Paulus zegt: Span je in om de eenheid te bewaren! Je spant je dus niet in om eenheid te *maken*. Die eenheid is er al, door God gegeven. Maar je moet de eenheid die er is wel bewaren.

Hoe? We doen dat door activiteiten, gezamenlijke diensten en avondgebeden. We doen dat door ontmoetingen. Zoals de avond woensdag met Martijn van Leerdam, predikant-directeur van de Rotterdamse Pauluskerk, een plek is waar kwetsbare mensen even een thuis vinden. Altijd goed om je te laten inspireren door andere christenen, te beseffen dat je als gemeente deel bent van een groot netwerk van gelovigen.

Maar 'eenheid bewaren' wordt pas echt spannend als je medechristenen tegenkomt die heel anders in het geloof staan dan jij. Als je iemand ontmoet, die de bijbel veel meer letterlijk leest dan jij, strenger is voor zichzelf in kerkgang, in levensstijl... Zie je dan een broeder of zuster of zeg je: Dat dacht ik vroeger ook, hij/zij leert het nog wel als hij ouder wordt. Als je een christen ontmoet die vol overtuiging de auto de deur heeft uitgedaan en zich aangesloten heeft bij Extinction Rebellion... Zie je dan een broeder of zuster, of zeg je: die is niet helemaal van deze wereld... Er zijn zoveel dingen waarin je radicaal tegenover elkaar kunt komen te staan als christenen. Om dan niet elkaar in de haren te vliegen of met een grote boog om elkaar heen te lopen maar om dan terug te gaan naar die zevenvoudige eenheid die God ons geeft... één God en Vader van allen, dat gaat niet vanzelf. Span je in!

Is eenheid te doen? Ja, maar het vraagt vooral om een bepaalde mentaliteit. De houding die Paulus aanbeveelt komt regelrecht voort uit hoe God naar ons mensen kijkt.

(nederig)

'Wees altijd nederig,' lezen we. We gaan even een momentje Bijbelstudie doen. Nederig, dat is nu niet direct waar wij enthousiast over worden. Letterlijk staat er een woord wat zoiets betekent als: 'bedacht zijn op de lage dingen.' Het is dus het tegenovergestelde van hoogmoed. Je reikt niet naar wat groot en belangrijk is, maar je richt je op wat eenvoudig is, klein, kwetsbaar.

In gedachten zie ik dan God zelf. Zijn hart gaat uit naar kwetsbare mensen, mensen die geen aanzien hebben, naar wie niemand luistert. Denk maar aan de Pauluskerk. Maar ook in ons eigen Zoetermeer. Die zwerver die in het Westerpark slaapt. Een verwarde vrouw op de gesloten afdeling in de Floriadehof. Een minderjarige vluchteling in het AZC. Een tienermoeder en haar baby.

Gods hart gaat uit naar de kwetsbare schepping, die zucht en kraakt in haar voegen. Gods hart gaat uit naar de kleine gebeurtenissen die we meemaken, waar we soms zo blij van kan worden of juist zo door van slag kan zijn. Zo is God, gericht op het eenvoudige en kleine.

Als je leeft met die God, dan kan het toch niet anders dan dat je zelf ook gericht raakt op de lage dingen, op dat wat geen aanzien heeft, op wie voorbijgelopen wordt. Dat is nederig.

(zachtmoedig)

En dan ook nog zachtmoedig. Zachtmoedig klinkt een beetje watjesachtig. Maar zachtmoedig is: opkomen voor Gods recht, voor wat goed is in Gods ogen en een stap terug kunnen doen als het om je eigen eer of positie gaat. Denk aan Jezus die de tafels in de tempel omgooide omdat Gods eer op het spel stond, maar ook de minste wil zijn, zich geeft tot in de dood. Zachtmoedig is en nederig van hart.

(geduldig)

En dan staat er ook nog geduldig, grootmoedig. Dus met een lange adem. Een grootmoedig mens heeft een grote voorraad ruimte om het uit te houden als hij nog niet krijgt wat hij wil, als het nog niet goed is. En als er één grootmoedig is dan is God zelf.

(en verdraag elkaar in liefde)

En verdraag elkaar in liefde. Uiteindelijk is het God die ons draagt en wat wij doen, is daarvan afgeleid. Elkaar te dragen en verdragen. En dat is soms heel lastig.

Dit alles samen geeft de mentaliteit die we nodig hebben om de eenheid die we gekregen hebben te bewaren. Blaas niet hoog van de toren van je eigen gelijk, maar richt je op wat kwetsbaar is. Kom op voor Gods eer, maar doe zelf ook eens een stapje opzij. Heb een ruim hart, heb tijd. Laat de liefde van God je vullen zodat je het uithoudt met die ander.

Het is een feestelijke dag vandaag. We vieren zoals iedere week dat Jezus de Opgestane Heer is. We vieren vandaag samen met mensen uit andere geloofsgemeenschappen dan de onze. We vinden het fijn om elkaar weer te zien, het reünie-gevoel. Maar onze band gaat vele malen dieper. We horen bij elkaar als kinderen van die ene Vader. En laten we er alles aan doen om met de mentaliteit van die Vader elkaar in de ogen te kijken, vooral als we het niet met elkaar eens zijn.

Amen.